בית אהרן — שלח

בגמרא. תניא וראיתם אותו וזכרתם. ראה מצוה זו וזכור מצוה התלוי' בה ואיזה זו מצות ק"ש דתנן מאימתי זמן ק"ש משיכיר בין תכלת ללבן. תניא אידך ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת הסמוכה לה. ואיזה זה מצות כלאים שנאמר לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו גדולים תעשה לך. ע"כ:

ונוכל לומר ע"פ פשוט. כי עיקר מצות ק"ש היא קבלת עול מלכות שמים שלימה וזה אי אפשר כי אם שיקבל עליו כל ד' מיתות ב"ד וזה נקרא דינא דמלכותא דינא וכשמקבל עליו עול מלכות שמים בשלימות אזי הוא בא בתוך עולם החירות. ושמעתי מפי מורי הק' ר' שלמה נ"ע ע"פ דודי שלח ידו מן החו"ר הוא לשון חרו"ת. וזה נקרא ג"כ תכלת כי תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד. וזהו לכל תכל"ה ראיתי קץ. אבל לבן הוא לבנינות. וכל זה נרמז בציצית כי ציצית צריך להיות שני חוטי תכלת ולזה זמן ק"ש משיכיר בין תכלת שבה ללבן שבה. תניא אידך ראה מצוה זו וזכור מצוה הסמוך לה ואיזו זו כלאים כי בכל הדברים אסורים כלאים. רק בבגדי כהונה ובציצית הותרה כלאים. וזהו דעה השני' משיכיר בין תכלת לכר"תי כי כר"תי אותיות כת"ר. ויש עוד צירוף כזה בסט"א ג"כ. ולזה הותר בבגדי כהונה ובציצית כלאים וזה נרמז הכל בציצית. כי כשמקבל עליו עול מלכות שמים בשלימות כמבואר אזי הוא מכיר בין תכל"ת לכ"רתי. היינו בין ב' צירופים הנ"ל. והדברים עמוקים: